

Sokgyermekes szegény családok mintatelepe lesz a Horthy-telep

Augusztus elején beköltöznek az első lakók az első házakba

(A Délmagyarország munkatársától) Kedden megtartották a nyilvános versenytárgyalást a Horthy Miklós-telep most felépített új házai melléképületeinek elkészítésére. Tizenkét ajánlat érkezett, főleg azok a vállalkozók tettek ajánlatot, akik a házakat építették, ezenkívül néhány ácsmester. Az ajánlatokat a mérnöki hivatal és a számvetés vizsgálja felül és megteszi javaslatát a munkálatok odaítélésére. Ugyanakkor a polgármester előtt fekszik azoknak a sokgyermekes családoknak a névsora, amelyek kérték, hogy a Horthy-telep házaiban utaljanak ki számukra lakást. Sok ilyen kérelem érkezett a népjóléti hivatal útján, de különböző társadalmi egyesületek és a vitézi szék is terjesztett be névsort, olyan sokgyermekes, szegénysorsú vitézek névsorát, akik éppen azért, mert sok gyermekük van, nem tudnak lakáshoz jutni.

A polgármester rövidesen kijelöli azt a 16 családot, amely lakást kap a Horthy-telep

nyole kis házában. A polgármester nagy gondal akarja megejteni a kijelölést, mert azt szeretnék, ha a Horthy-telep mintatelep lenne s azok a szegényemberek, akik itt hajlékot kapnak, minden tekintetben érdemesek lennének a lakás kiutalására. Rendes, dolgos embereket akar a polgármester idetelepíteni, akik gondját viselik hajlékuknak, mintha sajátjuk lenne. A kijelölés augusztusra valószínűleg megtörténik és augusztus elején beköltöznek az új lakók a remekbekészült kis házakba. Ugyanazidőtájt megkezdődik a melléképületek építése, majd rövidesen hozzáfognak az erre a célra kijelölt telken a telep kápolnájának építéséhez. Ha ez is készen lesz, sor kerül az avatóünnepség rendezésére, mégpedig tekintettel arra, hogy ezek lesznek az új szociális megsegítés keretében felépített első házak — országos keretek között. Az avatási ünnepségre meghívják a kormányzót, akinek nevét a telep viseli és hitvesét is.

Cukorka- és gyümölcsárúsításra képezik át magukat a volt utcai kiflis-nénikék

Küzdelem az élet filléréiért — A szegény, filléres árusok nem tudják beszerezni az irataikat az új iparendélyhez

(A Délmagyarország munkatársától) Nyolc utcai péksüteményárús fordult kérelemmel dr. Pálffy József polgármesterhez, hogy — miután megszűnt a kifli- és zsemlyekészítés — megélhetésük érdekében engedje meg a város, hogy péksütemény helyett cukorkát, gyümölcsöt, vagy zöldségféléket árúthassanak. A polgármester a legnagyobb jóindulattal fogadta a süteményárúsok kérését és a város mindent megtesz, hogy a lehetőséghez képest megélhetéshez juttassa a szegedi utcai forgalomnak ezeket a régi, jellegzetes alakjait.

Megkérdeztük a jelenleg kényszerpihenőre vonult árusokat, akiket régebben megszokott helyükön, a Tisza Lajos-körúton, a posta épülete előtt s másutt láthatunk fehér kendővel letakart kosaraikkal és megszokott portékáikkal. Most egy jóakarátú kereskedőember — azelőtt állami hivatalnok — vette kezébe az ügyüket, ő jár velük hivatalból hivatalba, hogy nyélbeüthesse új kenyérkeresetüket. Kedden délelőtt összegyűjtötte a nyolc kérvényezőt és megjelent velük a tisztí főorvosi hivatalban, ahol kiadják számukra az egészségi bizonyítványt, az árusítási engedély egyik akirátát.

A süteményárúsok között van néhány többgyermekes családanya, valamennyien családfenntartók, legidősebb közöttük özv. Buza Jánosné, aki 73 éves és 23 évi árult péksüteményt Szeged utcáin. Egy fia volt, a világháborúban eltűnt, a férje a háború alatt meghalt. Azóta süteményárúsításból tartotta fenn magát, rendes lakása van a Korona-utcában és 73 éves kora ellenére dolgozó, önálló kenyérkereső.

Komáromi Jánosnének 9 tagú családja van. Tíz embernek sok kell s ehhez a nagy háztartáshoz segít hozzá Komárominé a keresetével. Hogy mennyit tudott keresni egy péksüteményárús naponta, arra nézve felvilágosítással szolgál Faragó Józsefné. Vékony kis öregasszony, 62 éves, arcán nyomot hagyott egy műtás élet minden gondja, baja.

— Hét éves korom óta magam keresem a kenyéremet. — mondja és egy kis büszkeség

cseng a szavában. — Öttagú családom van, a férjem munkaképtelen, három leánygyermekemet taníttattam abból, amit az árusítással kerestem. Mind a három leányom elvégezte a polgári, méghozzá tiszta jeles tanuló volt mindegyik, tandíjmentességgel tanultak. Kettő varr, a harmadik gép- és gyorsíróőnek készül.

Az öregasszony — mint a kérvény elárulja — még irástudatlan, a legkisebb leánya — gép- és gyorsíróő. És abból a keresetből nevelte fel, amit utcai árusítással szerzett.

— Eladtam naponta 250—300 darab zsemlyét is a jóidőkben, — mondja büszkén. — És megkerestem néha 3—4 pengőt, mikor milyen fürge voltam... Mert hiába, vagyok öregasszony kérem, még ma is úgy bírom a munkát, mint tíz fiatal lány!...

Faragó Józsefné élete kész regény. Félárva volt, hét éves korában pásztorkodott Vas megyében, aztán felkerült cselédnek Pestre. Itt ismerkedett meg az urával, aki szabómester volt s elhozta Szegedre. Aztán jött a világháború s jöttek a gyerekek, három leány, egyik a másik után. Az ura a világháború után keresetképtelen lett, ő tartotta fenn a kis családot. A szerb megszállás alatt Ujszegeden kezdte az utcai árusítást. Akkor nem kellett hozzá sem ipar, sem engedély. Később Szegeden folytatta, péksüteményre rendezkedett be, ebből éltek, a gyermekek ebből nevelkedtek.

— Az új iparhoz befektetés kell — mondja a néni, mint valami bölcs kereskedő —, ha

A nap szárazzá tette Haját? Vegyen KUNSZT (dauer) OLAJAT Puhít — fénycsit

Széchenyi-tér 2. 40 gramos üveggel — 60 fillér

rapközben éppen a legnagyobb forráság óráiban, nem vehet a dolgozó ember. Aki mégis meg akarja tartani munkakedvét, az kitűnően

pótolhatja

a hidegvizes leöntést néhány csepp valódi

Diana

SÓSBORSZESSZEL

ha lemossa izzadó homlokát, bedörzsöli forró bőrét, hónalját és karjait. Ez úgy lehűti és felüdíti, mintha hideg fürdőt venne.

FRISST, HUSIT, ERŐSIT MINDENÜTT KAPHATÓ.

Jelenlegi árak:

proba	eredeti	közép	nagy
p a l a c k			
70 f.	1.20 P	3.50 P	6.40 P

gyümölcsöt árulok, kosarakat, mérleget kell venni. De majd adnak hozzá pénzt a leányaim, most már felneveltem őket, keresnek s majd csak hozzásegítenek a befektetéshez...

Igy tervezget az öreg zsemlyeárúső, aki 7 éves kora óta megszokta, hogy küzdelem az élet...

A kérvényezők között van Rácz Sándorné, aki 9 éves kisleányát iskoláztatja és tartja el. Érdekes Streberovszky Andrásné esete, akit Körösmezőről hozott magával a férje Szegedre: Eredetileg Oroszországból jött és most az a baj, hogy nem tudja megszerezni iratait, amelyek az új iparendély megszerzéséhez szükségesek. De nem tudják beszerezni az iratokat a többiek sem, hiszen olyan szegények, amilyenek csak a fillérekben máról-holnapra élő emberek lehetnek. Nem tudják előteremteni az iratok beszerzésének költségeit, éppen ezért nem új iparendélyért folyamodnak, hanem azért, hogy meglévő süteményárúsítási engedélyükre vezessék rá, hogy cukorka- és zöldségféle árusítást üzhessenek.

Valamennyien bizakodnak a polgármester szívében és abban, hogy találnak majd valamely módot számukra, amelynek alapján folytathatják kenyérkeresetüket. Szívesen álképezik magukat cukorkaárúsításra, vagy gyümölcsárúsításra, hogy családjukat továbbra is támogatassák és ne váljanak meg az utcától, amelyek eddig megszokott, kis színtöltőjei voltak és amely egész életüket, évtizedes élményeik összeségét jelenti...